

WORKSHEET THỰC HÀNH

Bụt sẽ không đến, bạn phải tự viết lại câu chuyện của mình

Tóm tắt giải pháp · đi kèm bài *Vi sao cổ tích Việt Nam dạy chúng ta thụ động*

Cổ tích nghe từ thuở bé gieo một niềm tin ngầm: cứ tốt, cứ chịu khó rồi sẽ có người nhìn thấy và trả công. Nhưng trong đời thật, Bụt sẽ không đến. Một trang để dán bàn làm việc.

■ Câu chuyện ngầm mình đang sống

Tấm khóc thì Bụt đến, anh nông dân khóc thì Bụt cho câu thần chú, nhân vật gần như không chủ động gì để đổi số phận. Mai An Tiêm có tự lực, nhưng chỉ chủ động sau khi bị đày ra đảo. So với cổ tích phương Tây: Hercules tự qua 12 thử thách, Frodo tự cầm nhẫn đi, có người trợ giúp nhưng không ai làm thay. Một đứa trẻ nghe Tấm Cám 50 lần trước 6 tuổi lớn lên thường mang phản xạ “cứ chịu đựng, cấp trên sẽ nhìn thấy”, rồi thất vọng vì đời không trả như mình tưởng.

■ Lòng tốt cộng chiến lược, và câu chuyện mới

- Trong đời thật, không có ai tự phát hiện ra bạn nếu bạn không đặt mình vào nơi có thể được nhìn thấy. Muốn cơ hội thì đi tìm, muốn tăng lương thì đàm phán hoặc đổi chỗ, muốn được công nhận thì tự nói ra giá trị của mình.
- Nhưng cũng đừng sang cực kia thành người vô cảm, chỉ biết tính toán. Lòng tốt là giá trị bạn sống, chiến lược là cái cần có thêm bên cạnh, không phải thay thế.
- Câu chuyện mới để tự nhủ: tôi có người trợ giúp là bộ lạc của tôi, nhưng tôi không có Bụt, tôi tự đi qua thử thách của mình vì đây là cuộc đời tôi.

■ Một việc tuần này

Soi lại tuần qua xem có khoảnh khắc nào bạn đang “đợi Bụt”, đợi ai đó nhận ra hay đợi vũ trụ trả công, rồi viết ra một việc cụ thể bạn sẽ tự làm nếu Bụt không đến trong 5 năm tới:

— Thắng từ bên trong.